

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M**, IČO: X, zást. JUDr. K, proti žalovanému **V**, IČO: X, o zaplatenie 111 782,04 Kč istiny s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 34 Cb 41/02-89 zo dňa 10. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní **z a s t a v u j e .**

Žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 111 782,04 Kč s 8% úrokom z omeškania od 28.4.2001 do zaplatenia a náhradu trov konania 24 878 Sk. V ostatnej časti súd žalobu zamietol. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca je obchodnou spoločnosťou podnikajúcou v oblasti obchodu s tovarom všetkého druhu, najmä s chemickými produktami, stavebnými hmotami a výrobkami pre stavebníctvo, ako aj výroby chemických produktov a žalovaný súkromným podnikateľom v oblasti sprostredkovateľskej činnosti i chemického tovaru. V danom prípade mal žalobca so žalovaným uzatvorenú zmluvu o dealerstve z 1.5.1994, predmetom ktorej bolo dodávanie tovaru žalovanému a vykonávanie nevýhradného dealerstva na území Slovenskej republiky. Predmetom zmluvy bola dohoda, že budú žalované-

mu vykonané dodávky a prevedené vlastnícke právo k tovaru. Dodávky mali byť vykonané na základe samostatných objednávok, pričom každá objednávka mala obsahovať náležitosti stanovené v čl. II. zmluvy – kúpna cena mala byť uhradená dealerom v termíne do 60 dní odo dňa jej doručenia dealerovi. Termín dodania mal byť dohodnutý v kúpnych zmluvách. Dodaný tovar mal podľa čl. III. bod 7 zostať vo vlastníctve predávajúceho až do zaplatenia kúpnej ceny. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že nešlo o kúpnu zmluvu uzatvorenú podľa § 409 Obch. zák. a nasl., ale len zmluvu, ktorou sa upravovali podmienky budúcej obchodnej spolupráce. Obsahom a účelom najviac svojou povahou zodpovedala zmluve o nevýhradnom obchodnom zastúpení na území Slovenskej republiky s prvkami komisionárskej zmluvy. Zmluva bola dohodnutá za odplatu, ktorá spočívala v 20% zľave oproti bežným dodávateľským cenám. Tovar sa mal dodať žalovanému až na základe objednávok vyhotovených žalovaným a kúpne zmluvy mali vzniknúť až akceptáciou predávajúcim (čl. II. bod 2 zmluvy). Zmluva obsahovala aj náležitosti budúcich objednávok, ako aj ďalšie práva a povinnosti budúcich kúpnych zmlúv. Predmetom fakturovanej dodávky žalobcu podľa faktúry uplatnenej v žalobe bol tovar špecifikovaný vo faktúre. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že došlo zo strany žalobcu k dodaniu tovaru žalovanému, fakturovaného vo faktúre. Žalovaný odmietal zaplatenie ceny dodaného tovaru s odôvodnením, že bola dohodnutá výhrada vlastníckeho práva a žalobca si tovar uskladnený u žalovaného odmietal prevziať. V danom prípade došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy podľa § 275 ods. 4 Obch. zák. akceptáciou objednávky žalovaného a dodaním tovaru žalovanému, čo žalovaný nepopieral, namietal však právo žalobcu domáhať sa zaplatenia kúpnej ceny s poukazom na výhradu vlastníckeho práva. Z ust. § 445 veta prvá Obch. zák. vyplýva, že na základe písomne dohodnutej výhrady vlastníckeho práva má predávajúci pri nesplnení záväzku zaplatiť kúpnu cenu všetkých prostriedkov právnej ochrany, patriace vlastníčkovi veci. Toto ustanovenie však nebráni tomu, aby predávajúci uplatnil právo na zaplatenie kúpnej ceny. Právo voľby patrí predávajúcemu. V danom prípade si žalobca ako predávajúci zvolil uplatnenie práva na zaplatenie kúpnej ceny dodaného tovaru, ktorého dodanie preukázal a ktorého dodanie sporné medzi účastníkmi nebolo. Naopak, žalobca tvrdil, že tovar sa nachádza u žalovaného. Súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie kúpnej ceny tovaru podľa § 409 a § 474 Obch. zák.

a zároveň priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8% v zmysle § 361 ods. 1 Obch. zák. Nepriznal žalobcovi zmluvnú pokutu, ktorú si žalobca uplatnil ako príslušenstvo pohľadávky percentom spolu s istinou. V predmetnom prípade ujednanie o zmluvnej pokute neobsahovalo konkrétnu určitú výšku zmluvnej pokuty, ale jej spôsob určenia, a to percentom z nezaplatenej, omeškanej čiastky za každý deň omeškania. V prípade zmluvnej pokuty preto oprávneným (žalobcom) bolo potrebné jej uplatnenie, určenie dojednanou výškou alebo určenie s použitím dojednaného spôsobu určenia. Ku konkretizácii, k určeniu výšky zmluvnej pokuty spôsobom určeným v zmluve však žalobcom nedošlo. Ide však o hmotnoprávnu podmienku nároku a nie procesnú podmienku. Zmluvná pokuta v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák. nie je príslušenstvom pohľadávky, preto ju bolo potrebné ako samostatný zmluvný nárok voči žalovanému, a to najneskôr v žalobe vyčíslieť, určiť jej výšku za omeškané obdobie. Súd preto žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietol, pretože ju nebolo možné priznať ako príslušenstvo pohľadávky. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie v časti výroku, ktorým bol jeho nárok zamietnutý, t.j. ohľadom nepriznaného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, pretože v tejto časti považuje rozhodnutie súdu za nesprávne. Podľa jeho názoru musí byť zmluvná pokuta dojednaná písomne a súčasne musí byť dojednaná jej výška alebo spôsob jej určenia. Zmluvné strany si v danom prípade dojednali v čl. II/4 zmluvy o dealerstve, že v prípade nezaplatenia faktúry sa dealer zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu predávajúcemu vo výške 0,1% z nezaplatenej čiastky za každý deň omeškania. Z tohto písomného dojednania jednoznačne vyplýva výška dojednanej zmluvnej pokuty. Podaním zo dňa 10.9.2007 vzal svoje odvolanie v plnom rozsahu späť.

Podľa § 207 ods. 2 O.s.p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Odvolací súd preto odvolacie konanie zastavil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p., ale pretože žalovanému trovy v odvolacom konaní nevznikli, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 24. októbra 2007

JUDr. Margita Fridová, v. r.
predsedníčka senátu